

Macropis labiata — De heer Bouwman heeft in z'n artikel over *de Slobkousbij en haar nest*, een aantal plaatsen opgenoemd, waar *Macropis* gevonden is. Indertijd publiceerde ik de waarneming in aflev. 2, blz. 64, jaarg. 24 van *D. L. N.*, waarbij ik ze (♂♂ en ♀♀) gevonden heb in het veengebied tusschen Paterswolder en Peizeweg, in de nabijheid van Groningen. Opmerkelijk was, dat vele de voorkeur gaven aan Leeuwentand en Havikskruid en zich aan de Wederik niets gelegen lieten.

In 't laatst van Augustus in Denekamp zijnde, mocht het me ook toen gelukken, *Macropis* waar te nemen, nu op Kattestaart.

Groningen.

F. KOSTER.

P. S. Nog voor het verzenden van dit stukje meldde de heer Versteghe me, dat hij omstreeks 10 Mei de *Groote Pieper* op den trek hier bij Groningen heeft waargenomen, juist toen ook verscheidene *Zwartgrauwe Vliegvangers* doortrokken.

F. K.

Baas boven baas. — Naar aanleiding van mijn bijdrage in „De Telegraaf” van 19 Maart. *De eerste eieren* waarin ik — afgaande op de traditioneele krantenberichtjes — als datum van 't vinden van het eerste kievitseï in dit seizoen 13 Maart noemde, ontving ik een schrijven van A. W. de Wit te 's-Gravenhage, die mij mededeelt, dat zijn vriend Spoorenberg te Wassenaar, dit jaar reeds op 2 (twee) Maart op het landgoed „Raaphorst” van H. M. de Koningin een kievitsnest met één ei vond. Wanneer dit inderdaad zoo is (en ik heb geenerlei reden om aan de waarheidsliefde en de betrouwbaarheid van den berichtgever te twifelen) dan hebben we hier inderdaad met een exorbitant vroegen datum te maken, wellicht met den vroegsten, welke bekend is.

Friderich-Bau noemt 10 Maart 1872, Naumann 15 Maart 1882 als datum van 't ei, Tj. G. de Vries, kent blijkens zijn stuk in „Ardea” 1917 in Nederland geen vroeger vondst dan 9 Maart 1912, hetwelk nog altoos 'n week scheelt bij nu.

Wanneer de mededeeling van den heer Spoorenberg authentiek is, hebben we hier zeker met een merkwaardig vroegen datum te doen. —

A. B. WIGMAN.

Dit berichtje was reeds geschreven, toen ik nog meer merkwaardigs omtrent die kwestie vernam, ditmaal van een landbouwerjager uit het Oosten van Friesland, niet ver van de Groninger grens. Uit welbegrepen eigenbelang verzocht schr. de plaats niet nader aan te duiden. Hij deelt dan mede, in 1919 bereids op 5 Maart een kievitseï geraapt te hebben in den polder op zandgrond, die toen nog bevroren was, 's morgens om 9 uur. Dit seizoen vond mijn correspondent op Zaterdag 13 Maart een bijna leegen, verschen dop, vermoedelijk restant van het ontbijt van een bonte kraai, terwijl toen ook meerdere afgewerkte nestjes aanwezig waren.

Zowel de mededeeling uit Friesland als uit Wassen versterken mij in de meening, dat de jaar-op-jaar weerkerende krantenberichtjes niet betrouwbaar zijn en dat veelal het eerste kievitseï gevonden wordt, zonder dat daaraan ruchtbaarheid wordt gegeven, waardoor de als officieel aangenomen datum van 't eerste ei met de noodige reserve moet worden aanvaard.

Wageningen.

A. B. WIGMAN.

Olie en vogels. — De vorige maand trof ik op het strand van Schiermonnikoog tal van doode duikers aan. Het geheele gevederte was doortrokken met olie, vooral aan de onderzijde, waar zich eene dikke, taaie massa had gevormd. Het gevolg laat zich denken: niet meer in staat om al duikende hun voedsel te vinden, waren de arme dieren gedoemd van honger om te komen. Het meerendeel bestond uit zeekoeten. Ook trof ik enkele levende exemplaren aan: een zeekoet, een alk (*alca torda*) en een zwarte zeeëend (♂). Zoo'n levende zeekoet op het strand lijkt, op eenigen afstand gezien, wel iets op een paaltje, zoo karakteristiek is dan hunne houding. Ik trof er een aan, waar ik vlak bij kon komen, hij legde blijkbaar weinig vrees aan den dag. Toen ik ongeveer tot op een meter afstand genaderd was, uitte hij een rauwen kreet, die ongeveer als orr klonk, liet zich voorover op den buik vallen en, heftig met de vleugels slaande, sleepte hij zich vrij snel zeewaarts, waar hij, na even gezwommen te hebben, plotseling onderdook. Deze vogel was derhalve nog niet in die mate door de olie beoedeld, dat hij buiten staat was om te visschen. Welk een enorme kracht bezit zoo'n duiker in zijn vleugels en welk een gewichtige rol vervullen ze wellicht bij het zoeken naar voedsel! Twee Amerikaansche schepen waren op de hoogte van Terschelling gestrand en door midden gebroken, waardoor een groote hoeveelheid stookolie in zee terecht kwam, hetgeen aan talloze zeevogels het leven heeft gekost.

Schiermonnikoog.

D. WOLTMAN.